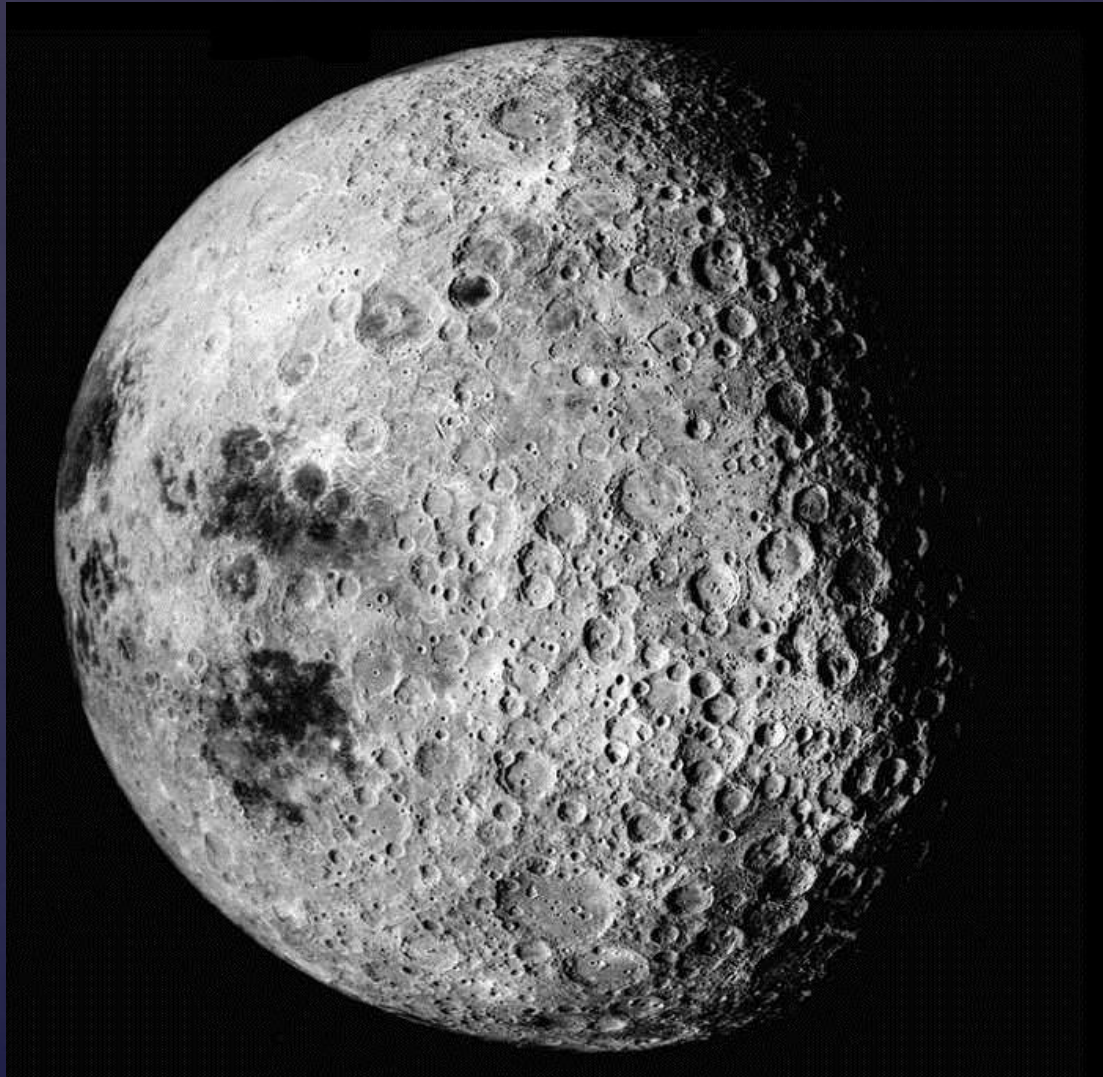

მთვარე და მისი შესწავლის ისტორია

მთვარე დედამიწის ერთადერთი ბუნებრივი თანამგზავრია

მთვარის მასა: 7.3×10^{22} კგ

საშუალო რადიუსი: 1731 კმ

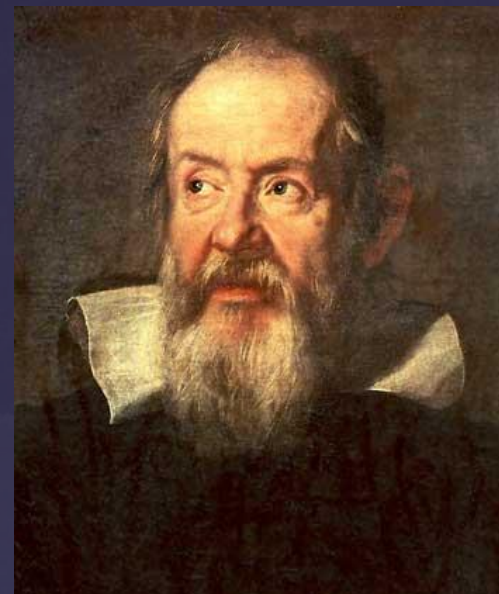
მანძილი დედამიწამდე: 384467
კმ

დღეღამური ტემპერატურული
დიაპაზონი: 100-400K

1609 წელს გალილეო გალიეიმ
შექმნა პირველი ტელესკოპი, რითაც
დიდი პროგრესი მოახდინა ოპტიკური
ხელსაწყოებით მთვარის შესწავლაში.

იგი იყენებდა თვის ტელესკოპს მთვარის
ზედაპირზე არსებული კრატერების და
მთების შესასწავლად .

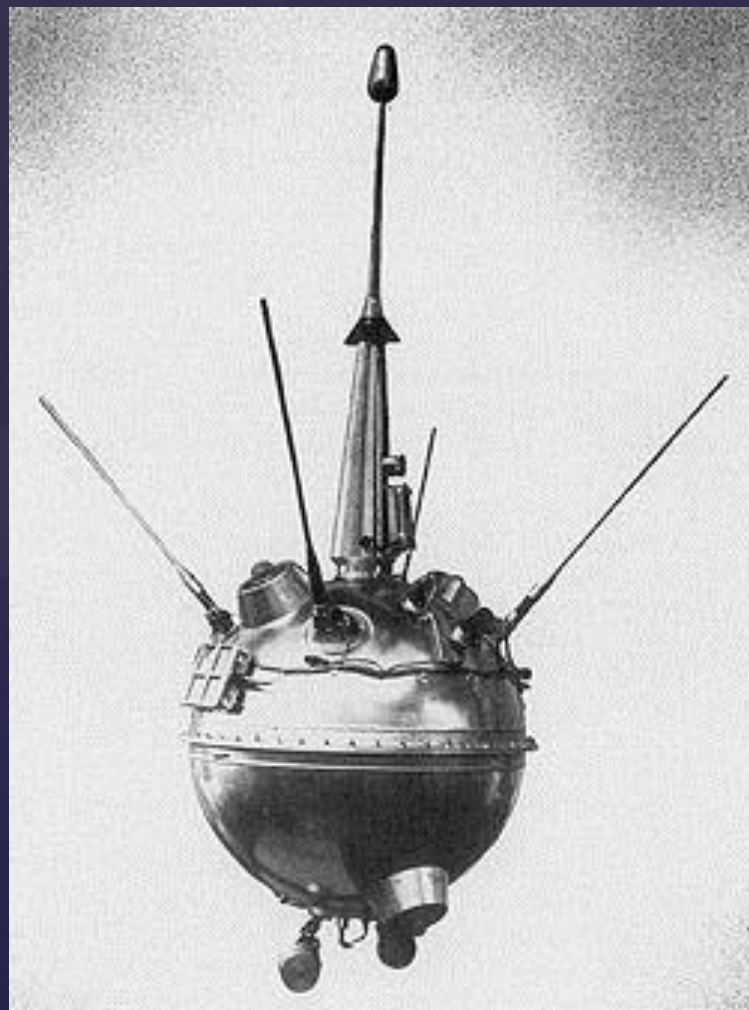
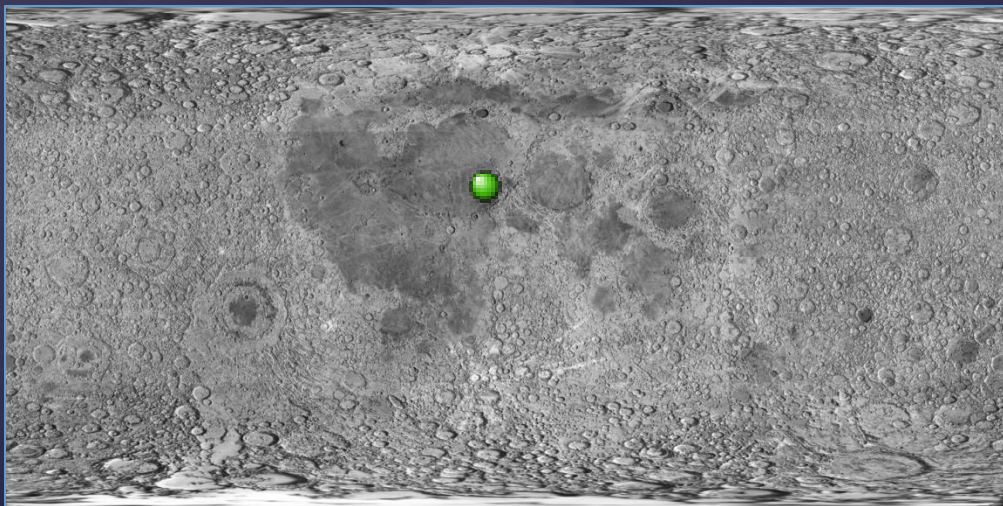
1753 წელს ხორვატმა
ასტრონომმა რუდოლფი
ბოძკოვიჩმა აჩვენა, რომ
მთვარეს არ აქვს
ატომსფერო.

მთვარე მოძრაობისას
მყისიერად ფარავს
ვარსკვლავებს, მის გარშემო
ატმოსფეროს არსებობის
შემთხვევაში კი
ვარსკვლავების გაადთარვა
ნელ-ნელა მოხდებოდა.

ატმოსფეროს არარსებობის
გამო არც წყლის არსებობა
არის შესაძლებელი
მთვარეზე.

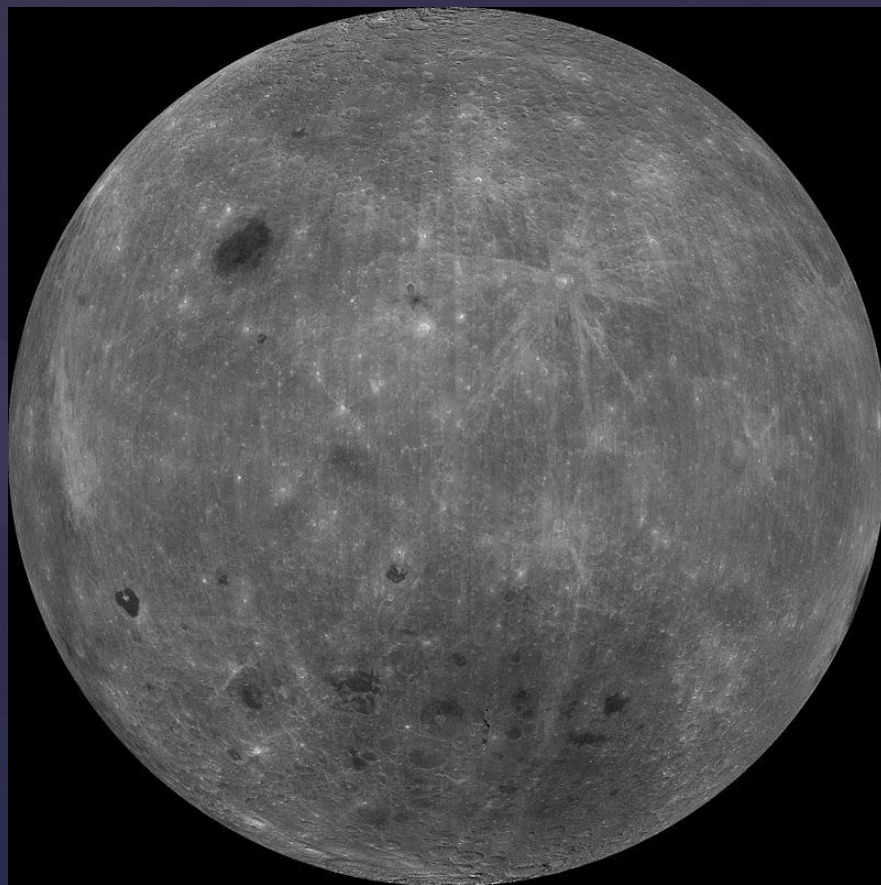

პირველი კოსმოსური აპარატი
მთვარეზე დასვა საბჭოთა კავშირმა
1959 წლის 13 სექტემბერს.

ლუნა-2

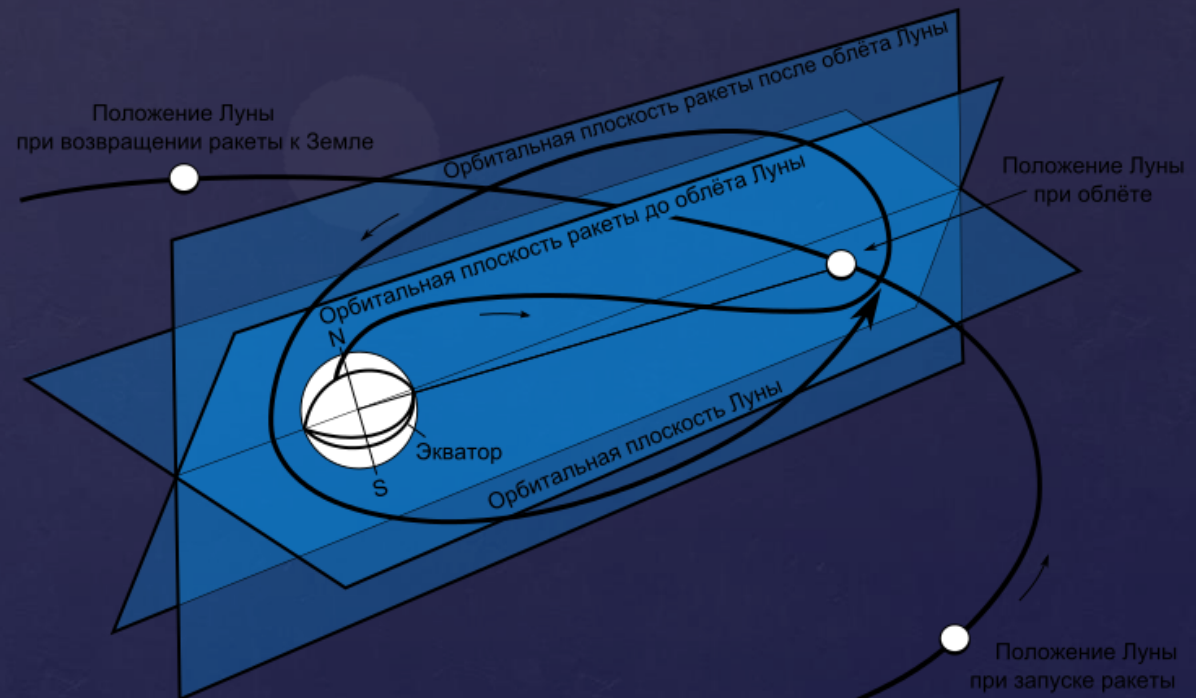
მთვარის ბნელი მხარე

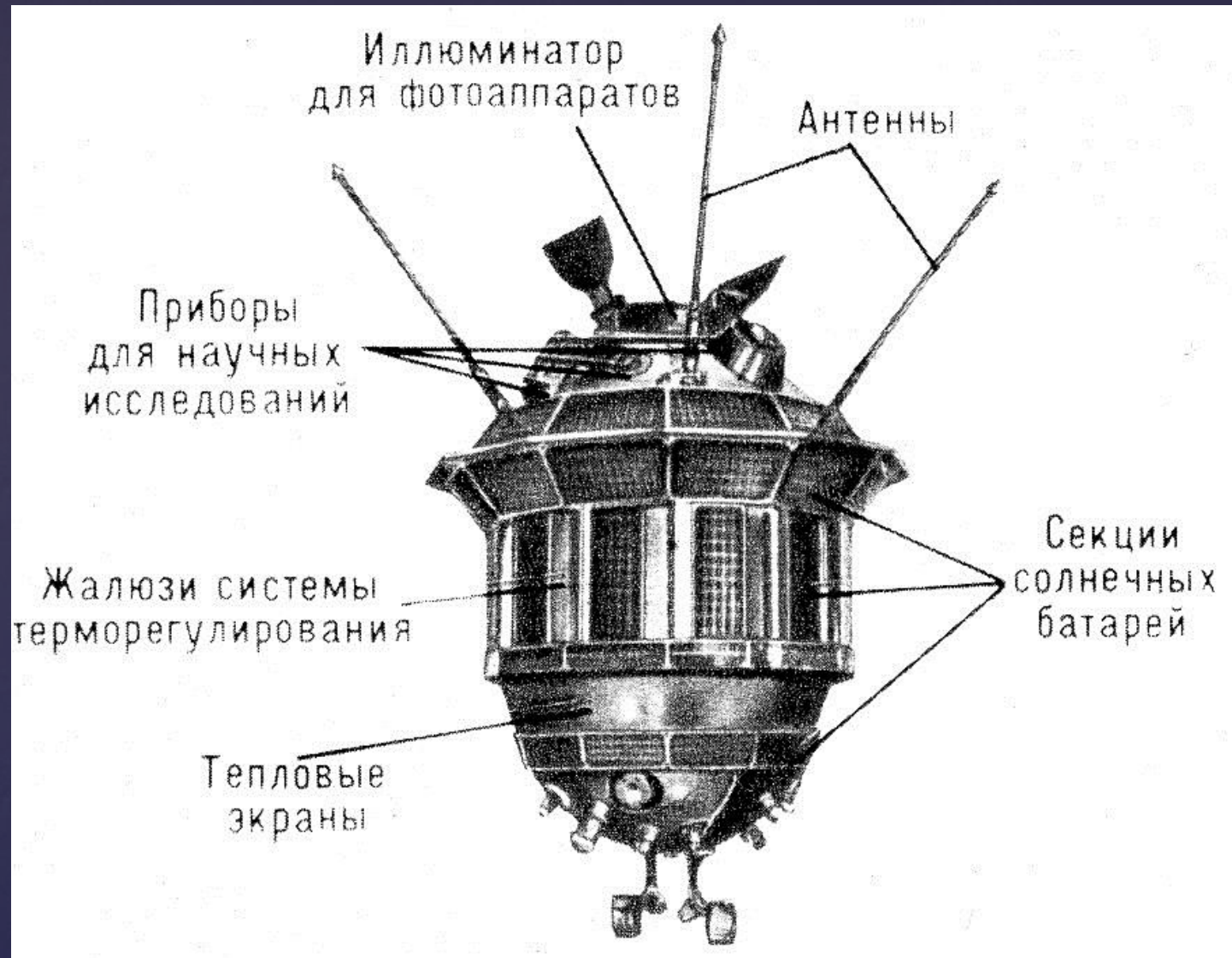

მთვარი ბრუნვის ციკლის გამო მისი ერთ მხარე მუდმივად უხილავი რჩება დედამიწიდან.

პირველად მთვარის ბნელი
მხრის ნახვა შესაძლებელი გახდა
1959 წელს .

საბჭოთა სადგურმა ლუნა-3
შეძლო მოხვედრილიყო მთვარის
ბნელ მხარეს და მოეხდინა მისი
ფოტოგრაფირება.

ლუნა - 3

1966 წლის 3 თებერვლას მოხდა პირველი
რბილი დაშვება მთვარეზე და გადაცემა
დედამიწაზე პანორამული
გამოსახულებისა დაშვების წერტილის
მიდამოში.

მასა: 1538 კგ
სიმაღლე: 2.7 მ

ლუნა-9

1969 წლის 20 ივლისს ისტორიაში პირველად მოხდა
ადამიანების დაშვება მთვარეზე.

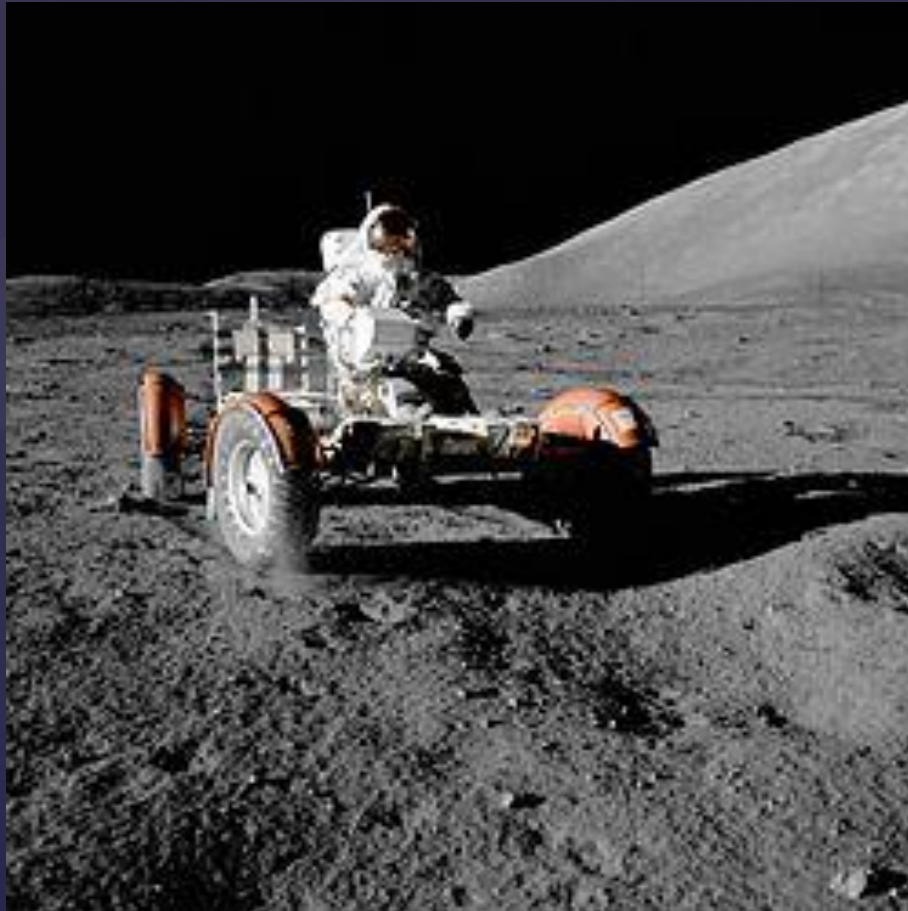

აპოლონ- 11ის ეკიპაჟი ნილ არმსტონგთან ერთად
დაშვება მთვარეზე.

ეკიპაჟმა 21 საათი გაატარა მთვარის ზედაპირზე.

პირველი პანორამული ფოტოსურათი მთვარეზე

აპოლონ-17

მიხეილ ვაშაკიძის სახელობის კრატერი მოვარებე

